Προγαμιαίες σχέσεις: Το Βατερλό της σύγχρονης νεολαίας (Γιάννης Χριστοφίδης)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 23 Ιουνίου, 2006

Στο Βατερλό ήταν η τελευταία καταστροφική μάχη του Μεγάλου Ναπολέοντα, που κατέληξε στη διάλυση του στρατεύματός του και στην αιχμαλωσία του ιδίου. Φυσικά, το Βατερλό, δε ήταν κεραυνός εν αιθρία, αλλά αυτού του γεγονότος είχαν προηγηθεί πολλές διαβρωτικές και διαλυτικές καταστάσεις.

Μια νεολαία που μεγαλώνει και γαλουχείται με νάματα υλιστικών αξιών, που είναι κυρίαρχες και έχουν επικρατήσει στη σύγχρονή μας κοινωνία, με τις αντίθετες αλλά και αντιανθρώπινες ιδέες, ότι οι προγαμιαίες σχέσεις είναι απόλυτα φυσιολογικές και αναγκαίες, οδηγείται με μαθηματική ακρίβεια στο Βατερλό της καταστροφής της, όχι στο τέρμα μιας νικηφόρου πορείας όπως συνέβη στο Μ. Ναπολέοντα, αλλά από τα πρώτα στάδια της εκκίνησής της.

Κάποιοι δημοσιογράφοι, κοινωνιολόγοι ή ψυχολόγοι στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, ενώ βοηθούν σχετικά σε κάποια οικονομικά ή ψυχολογικά θέματα όσους αποτείνονται σ’ αυτούς, προσφέρουν κακής ποιότητας διαπαιδαγώγηση σε θέματα ηθικού εξοπλισμού και στήριξης της νεολαίας μας.

Σχέσεις και εμπειρίες

Σε δύο παραδείγματα θα αναφερθώ, που είναι αντιπροσωπευτικά μιας λανθασμένης νοοτροπίας και αγωγής. Το ένα συνέβη τελευταία σε μεγάλο εμπορικό κανάλι και ο παρουσιαστής ρώτησε το νεαρό, που είχε πάει στο πρόγραμμά του για βοήθεια, αν είχε σεξουαλικές σχέσεις και εμπειρίες. Και ο νεαρός παραδέκτηκε γελώντας ότι είχε πάει σε κοινές γυναίκες για σεξουαλικές εμπειρίες κάπου 10-15 φορές. Και ο παρουσιαστής δικαιολόγησε την ερώτησή του, ότι ήταν στα πλαίσια της ψυχανάλυσης που προσπαθούσε να κάνει και πρόσθεσε ότι οι προγαμιαίες σεξουαλικές σχέσεις είναι απόλυτα φυσιολογικές για ένα ισορροπημένο άτομο αλλά και αναγκαίες για την ομαλή εξέλιξη της προσωπικότητάς του!

Το άλλο είναι απόσπασμα από απάντηση ψυχολόγου σε επιστολή 15χρονης σε εβδομαδιαίο περιοδικό: «Οι ερωτικές σχέσεις στην ηλικία σας συνήθως δεν κρατούν πολύ και παραμένουν στην ψυχή σαν μια γλυκιά ανάμνηση. Παίζουν όμως σημαντικό

ρόλο στη δημιουργία αυτοπεποίθησης και την καλύτερη ανάπτυξη του νέου ατόμου... Είναι σοβαρό λάθος να κάνετε έρωτα χωρίς προφύλαξη. Μια απρόσμενη εγκυμοσύνη μπορεί να καταστρέψει τα πάντα στη σχέση σας. Στην ηλικία σας η πιο σωστή μέθοδος είναι το προφυλακτικό»!

Και στις δύο περιπτώσεις, μας λένε ότι οι προγαμιαίες σεξουαλικές σχέσεις είναι αναγκαίες για τη δημιουργία αυτοπεποίθησης και ισορροπίας αλλά και για την ομαλή εξέλιξη και ανάπτυξη του νέου ατόμου. Το μόνο πρόβλημα στη δεύτερη περίπτωση είναι μια απρόσμενη εγκυμοσύνη, που μπορεί όμως κι αυτή να αποφευχθεί με τη χρήση του «θαυματουργού» προφυλακτικού!

Δε μας λέει όμως κανείς από τους θιασώτες των προγαμιαίων σχέσεων, ενώ έχουν στη διάθεσή τους πάμπολλες μαρτυρίες νέων και ιδιαίτερα εφήβων, για τις μαρτυρικές ώρες, μέρες και χρόνια ακόμη που περνούν μετά τη διάλυση μιας σχέσης. Ο συναισθηματικός τους κόσμος ξεχαρβαλώνεται και τα όμορφα όνειρα μιας υποτιθέμενης αγάπης, γίνονται συντρίμμια. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις, που οδηγούνται στην αυτοκτονία. Και αντί οι συμβουλάτορες των νέων μας να τους προτρέπουν σε χαλιναγώγηση των ενστίκτων τους και αποχή από οποιεσδήποτε προγαμιαίες σχέσεις, τους σπρώχνουν στο βάραθρο, υποστηρίζοντας ανεδαφικά και παράλογα, πως στην εφηβική ηλικία, παρ’ όλο που αυτές οι σχέσεις δε διαρκούν πολύ, χρησιμεύουν στη δημιουργία εμπειριών για την καλύτερη ανάπτυξη του νέου ατόμου!

Εγκράτεια και συναισθηματισμός

Δε μας εξηγούν ακόμη γιατί οι νέοι μας θα πρέπει επάνω στο άνθισμα της νιότης τους, αντί να κτίζουν με υπομονή, εγκράτεια και τάξη το συναισθηματικό τους κόσμο, να τον γκρεμίζουν στα πρώτα του στάδια και να είναι υποχρεωμένοι να μεταφέρουν, σε όλη τους τη ζωή, τα οδυνηρά ψυχικά τραύματα αυτών των εκ προοιμίου αποτυχημένων σχέσεων.

Ας δούμε όμως και μερικές εμπειρίες από «πρώτο χέρι» που, όπως λένε, βοηθούν στην «ομαλή εξέλιξη» των νέων.

«Είμαι ένα κορίτσι 16 χρόνων και ως πριν δύο μήνες τα είχα με ένα αγόρι, ένα χρόνο μεγαλύτερο από μένα, για δύο χρόνια. Το πρόβλημα που με απασχολεί, είναι πως ολοκληρώσαμε τη σχέση μας. Ό,τι έγινε, έγινε από αγάπη. Ξέρω πως είμαι μικρή αλλά δε θα το έκανα ποτέ αν δεν τον αγαπούσα. Ήταν η πρώτη φορά που ένιωθα έτσι και τα πηγαίναμε τόσο καλά, που πίστευα πως θα μέναμε για πάντα μαζί. Τον τελευταίο καιρό όμως δεν τα πηγαίναμε καθόλου καλά. Δεν περνούσε μέρα που να

μην τσακωθούμε, έτσι αυτός μου είπε να τα χαλάσουμε γιατί δεν πήγαινε άλλο. Εγώ πληγώθηκα πάρα πολύ που τον έχασα. Τώρα όμως αυτό που με βασανίζει, είναι πως ολοκληρώσαμε τη σχέση μας. Είμαι σε πολύ απελπιστική κατάσταση, συνέχεια κλαίω. Δεν ξέρω τι να κάνω. Δε θέλω να δημιουργήσω δεσμό με άλλο αγόρι, δε θέλω να βγαίνω έξω, έχει καταστραφεί η ζωή μου. Πολλές φορές νιώθω πως δεν έχει νόημα η ζωή μου και θέλω να αυτοκτονήσω»...

«Είμαι 15 χρόνων και αντιμετωπίζω ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Είμαι 4.5 μηνών έγκυος... Ο φίλος μου, 16 χρόνων, θέλει να το κρατήσω, αλλά δεν έχει σκοπό το γάμο. Εν τω μεταξύ η κοιλιά μου άρχισε να φαίνεται, πράγμα το οποίο με ταράζει αφάνταστα. Φοβάμαι ότι θα το μάθουν οι γονείς μου (είναι πολύ αυστηροί) και οι συμμαθητές - καθηγητές μου στο σχολείο. Τι με συμβουλεύετε να κάνω;».

«Είμαι ένα κορίτσι 15½ χρόνων. Μετά από πολλές πιέσεις από το αγόρι μου, έχω δεχθεί να ολοκληρώσουμε τη σχέση μας. Λόγω άγνοιας, δε χρησιμοποιήσαμε καμιά προφύλαξη και τώρα συνέβη το μοιραίο κακό. Είμαι έγκυος. Δεν ξέρω τι να κάνω. Το αγόρι μου, που είναι 18 χρόνων, από τότε που το έμαθε, με αποφεύγει. Οι γονείς μου δεν το ξέρουν. Βρίσκομαι σε απόγνωση. Να το κρατήσω ή να κάνω έκτρωση;».

Ταλαίπωρες μικρές κοπελίτσες... Λέτε: «Ό,τι έγινε, έγινε από αγάπη». Μα, για ποια αγάπη μιλάτε; Νομίζετε ότι το ξύπνημα του ενστίκτου, είναι αγάπη; Ή η αγάπη είναι μια λέξη μόνο; Ή ακόμη τα χάδια και τα φιλιά είναι οπωσδήποτε αγάπη; Και ένα σωρό άλλα σαλιαρίσματα;

Η αληθινή αγάπη

Μάθετε από τον Απόστολο Παύλο τι είναι αληθινή αγάπη: «Η αγάπη είναι το αποτέλεσμα του αγώνα του ανθρώπου να ανέχεται, να είναι χρήσιμος, να μη ζηλεύει, να μη συμπεριφέρεται με εγωισμό και υπεροψία, να μην ασχημονεί, να μην αναζητά τα συμφέροντά του, να μη θυμώνει εξαγριωμένα, να μη σκέφτεται το κακό, να μη χαίρει για την αδικία αλλά για την αλήθεια, πάντα να προφυλάσσει τους άλλους, πάντα να πιστεύει, πάντα να ελπίζει, πάντα να υπομένει. Η αληθινή αγάπη ουδέποτε χάνεται».

Σε τελευταία ανάλυση, δηλαδή, η αγάπη χρειάζεται χρόνο και προϋποθέσεις για να αναπτυχθεί. Δεν είναι κάτι που συμβαίνει από τη μια στιγμή στην άλλη.

Μα πώς θα τα μάθετε αυτά, όταν χωρίς στοιχειώδη αξιοπρέπεια τρέχετε ασυλλόγιστα και ασταμάτητα και ζητιανεύετε ψίχουλα συναισθηματικής τρυφερότητας, επειδή έτσι κάνουν όλοι και στο τέλος παραδίνετε, με τη θέλησή σας,

ό,τι ιερό και όσιο έχετε, την αγνότητά σας; Αν δεν πιστέψετε ότι η αγνότητα είναι μια αξία, τότε πώς θα την προφυλάξετε; Και γιατί να αγωνιστείτε γι' αυτήν;

Εκείνο που φαίνεται, ότι δε γνωρίζετε, παρ' όλη την πληθώρα των γνώσεων, είναι ότι η εφηβεία είναι ένα μεταβατικό στάδιο, από την παιδική στη νεανική ηλικία. Χαρακτηρίζεται από υπερβολικό συναίσθημα, αστάθεια, μειωμένη λογική, μιμητισμό, αναρχισμό, πολλή ευαισθησία, αμφισβήτηση των πάντων, συνεχή αλλαγή αποφάσεων κτλ.

Είναι, δηλαδή, η εφηβική ηλικία μια κρίσιμη καμπή στη ζωή του ανθρώπου. Αν καταφέρετε να περάσετε αυτή την καμπή χωρίς απώλειες, ανέγγιχτοι και καθαροί, θα έχετε επιτύχει την πρώτη και μεγαλύτερη νίκη της ζωής σας. Γιατί η ζωή σας είναι γεμάτη από μάχες που είσαστε αναγκασμένοι να τις δώσετε. Και φαντάζομαι να θέλετε να είστε νικητές κι όχι νικημένοι. Όμως, όπως κάθε νίκη, έτσι κι αυτή χρειάζεται αγώνα και προετοιμασία.

Γι' αυτό, σ' αυτή την ηλικία, στ' άγουρα χρόνια, δεν πρέπει να τσιλιμπουρδίζετε και να δημιουργείτε επιπόλαιες σχέσεις που θα στιγματίσουν το μέλλον σας, ούτε και να λαμβάνετε σοβαρές και δεσμευτικές αποφάσεις, αλλά να περιμένετε τα ώριμα χρόνια, που θα έχει επιτευχθεί σιγά σιγά η ισορροπία συναισθήματος και λογικής.

Οι ιδιαίτερες φιλίες μεταξύ αγοριών και κοριτσιών, στην εφηβική ηλικία, είναι επικίνδυνες και γι' αυτό αχρείαστες, γιατί δημιουργούν το λιγότερο τραυματικές εμπειρίες και ψυχικά προβλήματα, που δυστυχώς είναι συνοδευτικά όλης της υπόλοιπης ζωής.

Η εφηβική ηλικία είναι η ηλικία του αγώνα και του ηρωισμού για την προάσπιση των αξιών της εγκράτειας και της αγνότητας και το κτίσιμο ενός αδαμάντινου χαρακτήρα, που θα είναι η βάση μιας όχι εύκολης αλλά αληθινά όμορφης, χαρούμενης κι ευτυχισμένης ζωής.

Η διαστημική εξέλιξη

Οι υλιστές και οι έμποροι των πάντων, θα σας πουν ότι η αγνότητα είναι ωραία, αλλά υπόθεση ανεφάρμοστη, ξεπερασμένη, αξία κάποιων παλιών εποχών. Σήμερα, στην εποχή της διαστημικής εξέλιξης πρέπει κανείς να προσπαθεί να επωφεληθεί από τις χαρές του τεχνολογικού πολιτισμού, της καλοπέρασης, του βολέματος, της ηδονής, της ανώδυνης επιτυχίας και του εύκολου πλουτισμού. Όμως, αυτές οι χαρές δεν είναι ούτε μόνιμες, ούτε αληθινές. Γιατί είναι χαρές υλιστικές.

Αν θέλετε να έχετε χαρές αιώνιες, αναλλοίωτες, πραγματικές, που δε θα υπάρχει φόβος να τις χάσετε ποτέ, τότε ψάξετε να τις βρείτε στη σφαίρα του πνεύματος και αγωνιστείτε να τις κατακτήσετε.

Η αγνότητα δεν είναι μονάχα η ίδια πηγή χαράς στα χρόνια της εφηβείας, αλλά και ένα γερό θεμέλιο και μια προϋπόθεση για μια ευτυχισμένη μελλοντική οικογενειακή ζωή, εφόσο, φυσικά, πραγματοποιηθεί και μια ορθή εκλογή του έτερου προσώπου.

Κάποιοι γύρω σας μπορεί να σας πουν απόκοσμους, οπισθοδρομικούς, να σας χλευάσουν ή ακόμη να σας διαβάλλουν συστηματικά. Μην τους υπολογίσετε και μη χάσετε το κουράγιο σας. Το μέλλον δεν ανήκει σ’ αυτούς, αλλά σ’ εσάς. Οι αρχαίοι μας πρόγονοι είχαν δίκαιο όταν έλεγαν: «Μηδένα προ του τέλους μακάριζε». Μην πείτε κάποιον ευτυχισμένο, αν δε δείτε το τέλος του. Όταν προγραμματίσετε σωστά τη ζωή σας, μη φοβάστε. Παρ’ όλες τις ενδιάμεσες δυσκολίες, στο τέλος εσείς θα είστε οι νικητές.

Κάποιες άλλες, αλλά αναγκαίες αλήθειες, θα πρέπει ακόμη να ειπωθούν:

Ο αγώνας για την αγνότητα είναι δύσκολος, οι πειρασμοί γύρω σας καθημερινοί, πιεστικοί, αφόρητοι, γι’ αυτό χρειάζεστε μια άλλη ανώτερη δύναμη, που θα σας ενισχύσει, ώστε να τα βγάλετε πέρα. Είναι η δύναμη του Θεανθρώπου Χριστού. Στραφείτε με θέρμη κι επιμονή σ’ Αυτόν και να είστε σίγουροι ότι θα πάρετε βοήθεια και στήριξη. Ο Ιησούς είναι ο πραγματικός φίλος, ο αδελφός, ο Πατέρας.

Το σώμα σας είναι ναός του Θεού, τα μέλη του σώματός σας, μέλη του σώματος του Χριστού. Έτσι, σαν χριστιανοί, δεν μπορείτε να τα βεβηλώνετε με ασύνετες ενέργειες. Όπως λέει ο Απ. Παύλος, «ουκ οίδατε ότι, τα σώματα υμών, μέλη Χριστού εστίν; άρας ουν τα μέλη Χριστού, ποιήσω πόρνης μέλη; Μη γένοιτο» (Α Κορ. 6-15).

«Τα γαρ οψώνια της αμαρτίας, θάνατος» (Ρωμ. Στ 23). Τα αποτελέσματα της αμαρτίας είναι ο πνευματικός και σωματικός θάνατος. Αυτή είναι μια εμπειρική πραγματικότητα, που μόνο στις εξαιρετικές περιπτώσεις μιας συντριπτικής μετάνοιας μπορεί να ανατραπεί.

Η διατήρηση της αγνότητας είναι αρετή. Όμως, όπως όλες οι αρετές, χρειάζεται προσπάθεια, αντίσταση, πόλεμος. Πόλεμος εσωτερικός και εξωτερικός. Φυσικά, η επιβράβευση του νικητή θα είναι η δυνατότητά του να αντικρίσει και να μιλήσει στο Θεό. «Μακάριοι οι καθαροί τη καρδία ότι αυτοί τον Θεόν όψονται».

Η αποφυγή της καταστροφής του Βατερλό εξαρτάται αποκλειστικά από τις δικές σας προσωπικές αποφάσεις. Φτάνει να σταματήσετε να σκέφτεστε επιπόλαια και να παρασύρεστε ανάλογα με την πνοή του ανέμου. Μην αφήνετε να αποφασίζουν άλλοι

για σας (οι φίλοι, η μόδα, τα μέσα μαζικής επικοινωνίας). Ας κυριαρχήσει στη σκέψη σας η λογική και όχι το συναίσθημα, που είναι ανάγκη να ελέγχεται συστηματικά.

Το Βατερλό είναι οπωσδήποτε μια ολοκληρωτική καταστροφή, μια πανωλεθρία. Παρ' όλα αυτά η ορθόδοξη χριστιανική εμπειρία και η πληθώρα των μαχών της ζωής, δίνουν τη δυνατότητα, την ευκαιρία και την ελπίδα για ανασύνταξη, ανάνηψη και αναγέννηση μέσα από τις στάχτες της καταστροφής...

· Ο Γιάννης Χριστοφίδης ανήκει στο Σύνδεσμο Προστασίας Οικογένειας

(Πηγή: Κυπριακή Εφημερίδα "Σημερινή" 20/8/2001)